

عنوان مقاله:

بهینه‌سازی کشت درون شیشه‌ای و بازرایی به روش جنینزایی سوماتیکی در گیاه نعناع فلفلی *Mentha x piperita*

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی و سیزدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

کاظم یوسف زاده - دانشجوی دکتری اصلاح نباتات، دانشگاه شهرکرد

کسری اصفهانی - عضو هیئت علمی پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین عوامل موفقیت در انتقال ژن به گیاهان، بهینه سازی روشی توانمند در بازرایی و تولید شاخه‌های نابجای زیاد و در عین حال پایدار از نظر ژنتیکی میباشد. با توجه به اینکه گیاه نعناع فلفلی یکی از مهمترین گیاهان دارویی و معطر به شمار میرود با هدف بهینه سازی کشت بافت این گیاه و بهبود شرایط انتقال ژن به آن، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار انجام شد. محیط کشت شامل MS پایه، میو اینوزیتول به همراه تیامین و تیمارهای مورد استفاده عبارت بودند از غلظتهای مختلف هورمونهای NAA و BAP و نگهداری پتریهای کشت در دو شرایط روشنایی-لاتاریکی N طی دوهفته اول آزمایش و از قطعات 5-7 میلیمتری ساقه و قطعات برگ همراه دمبرگ به عنوان جداکشت استفاده شد. صفات مختلفی از جمله ارتفاع گیاهچه، درصدزنده مانی، متوسط تعداد گیاهچه در کل جداکشتها، متوسط تعداد گیاهچه در جداکشتهای زنده و درصد ریشه‌دهی اندازه گیری شدند. نتایج تجزیه واریانس و مقایسات میانگین حاکی از تاثیر متفاوت تیمارهای مورد استفاده بر صفات مورد اندازه گیری بود. هرچند در بین تیمارهای مورد استفاده، ترکیب تیماری $BAP=3$ ، $NAA=1$ و روشنایی با داشتن صد درصد زنده مانی جداکشتها و بالاترین متوسط تعداد شاخه نابجای و کمترین درصد ریشه به عنوان بهترین تیمار شناخته شد که نسبت به سایر روشهای قبلی که از هورمونهای گران قیمت ژناتین و تیدیازورون استفاده شده بود نتایج بهتری نشان داد

کلمات کلیدی:

نعناع فلفلی، کشت بافت گیاهی، جنینزایی سوماتیکی، BAP، NAA

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/328767>

